

Profesor Leonard Runkiewicz

– przewodniczącym Rady Naukowej ITB

19 listopada 2015 r. na inauguracyjnym posiedzeniu Rady Naukowej Instytutu Techniki Budowlanej na kadencję 2015–2019 przewodniczącym Rady Naukowej został profesor Leonard Runkiewicz.

Prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz urodził się w 1939 r. w miejscowości Góra Grabowiec na Zamojszczyźnie. Wykształcenie średnie otrzymał w 1956 r. w Liceum Ogólnokształcącym im. Władysława Jagiełły w Płocku, po czym wstąpił na Wydział Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej. W 1961 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera budownictwa lądowego.

Profesor Leonard Runkiewicz rozpoczął pracę rok wcześniej na Politechnice Warszawskiej, na Wydziale Inżynierii Budowlanej, w Katedrze Teorii Sprężystości i Plastyczności, kierowanej przez profesora W. Olszaka. Brał udział w pracach naukowo-badawczych z dziedziny mechaniki stosowanej oraz w pracach naukowo-usługowych z zakresu oceny istniejących konstrukcji inżynierskich.

Równoległe z działalnością na Politechnice Warszawskiej odbywał praktyki w biurach projektowych – na stanowisku asystenta, projektanta i konstruktora – wykonując projekty konstrukcyjne z zakresu budownictwa ogólnego, komunalnego i inżynierii lądowej, m.in. zaprojektował szereg elementów konstrukcyjnych Dworca Warszawa Śródmieście.

W latach 1963–65 pracował w wykonawstwie i projektowaniu kolejno na stanowiskach kierownika budowy, głównego inżyniera i zastępcy dyrektora ds. technicznych. W tym czasie kierował także robotami z zakresu budownictwa mieszkaniowego, ogólnego i komunalnego o konstrukcji mieszanej, żelbetowej monolitycznej oraz żelbetowej prefabrykowanej. Wykonywał również prace projektowe z zakresu oceny stanu oraz rozbudowy i remontów obiektów budownictwa ogólnego. W 1964 r. uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności inżynierijno-konstrukcyjnej.

Brał również udział w badaniach prowadzonych przez Katedrę Teorii Sprężystości i Plastyczności Politechniki Warszawskiej w zakresie nieniszczących metod badań, będąc współautorem dwóch prac naukowo-badawczych dotyczących sklerometrycznych i ultradźwiękowych metod badania betonu w konstrukcjach oraz zbioru zadań z teorii sprężystości i plastyczności (wyd. PW). W latach 1965–67 pracował w biurze projektowym, gdzie zajmował się projektowaniem konstrukcji budowlanych przemysłu hutniczego, a szczególnie walcowni średnio drobnej Huty Warszawa.

W 1965 r. rozpoczął pracę w Instytucie Techniki Budowlanej, gdzie nadal pracuje na stanowisku profesora. Zajmował się głównie metodami badań konstrukcji budowlanych, w tym szczególnie nieniszczącymi badaniami sklerometrycznymi,

foto: Paweł Gutowski (ITB)

ultradźwiękowym i radiologicznymi, a także badaniami seminieniszczącymi konstrukcji budowlanych zasadami oceny jakości, nośności i niezawodności konstrukcji inżynierskich, analizą i doskonaleniem projektowania konstrukcji żelbetowych oraz zagadnieniami bezpieczeństwa niezawodności i diagnostyki istniejących konstrukcji budowlanych. W ramach tego problemu prowadził prace naukowo-badawcze, opiniował i koordynował prace badawcze ośrodków badawczo-projektowych oraz organizował studia podyplomowe w zakresie metod badań i oceny konstrukcji budowlanych, na których był również wykładowcą. Działania z zakresu badań, jak i wczesne rozpoczęcie kariery naukowej pozwoliły na uzyskanie w 1971 r. stopnia naukowego doktora nauk technicznych, a w 1981 r. – doktora habilitowanego na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej w dyscyplinie budownictwo, specjalności konstrukcje budowlane i budownictwo ogólne. Sześć lat później Leonard Runkiewicz otrzymał nadany przez Radę Państwa tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych, a w roku 2000 otrzymał akredytację PCBC do certyfikacji systemów jakości w przedsiębiorstwach budowlanych.

Równoległe z pracą w Instytucie Techniki Budowlanej od 1990 r. prowadził wykłady oraz prace dyplomowe z konstrukcji żelbetowych oraz budownictwa uprzemysłowionego na Politechnice Lubelskiej, Świętokrzyskiej oraz – do dzisiaj – na Politechnice Warszawskiej. Ponadto był wykładowcą na studiach podyplomowych Politechniki Warszawskiej, Krakowskiej, Białostockiej, Poznańskiej, Szczecińskiej, Rzeszowskiej i Lubelskiej. Był promotorem ponad 160 prac dy-

plomowych magisterskich i inżynierskich na Politechnice Warszawskiej i Politechnice Lubelskiej.

Poza pracami naukowo-badawczymi organizował i wykonywał prace badawczo-konstrukcyjne z dziedziny oceny i diagnostyki odpowiedzialnych i trudnych konstrukcji, m.in. zbiorników i silosów, przemysłowych konstrukcji żelbetowych, a także obiektów w fabrykach papieru i celulozy, siłowniach wodnych, zakładach petrochemicznych, zakładach wodociągowych, cementowniach, hutach, fabrykach motoryzacyjnych itp. Były to najczęściej hale przemysłowe, zbiorniki, wieże, maszty, kominy, silosy, fundamenty pod maszyny, a także ponadto budynki, teatry, mosty, wiadukty, hale sportowe itp.

Był głównym referentem ok. 150 prac oraz członkiem zespołu wykonawczego 80 prac naukowo-badawczych, 10 norm oraz 40 wytycznych lub instrukcji stosowania. Opublikował ponad 500 prac naukowych, w tym ponad 300 samodzielnych. Wygłosił ponad 150 referatów na konferencjach naukowo-technicznych krajowych i międzynarodowych. Recenzował, konsultował i opiniował ok. 40 prac doktorskich, habilitacyjnych oraz na tytuł i stanowisko profesora. Poza pracami w Instytucie Techniki Budowlanej wykonywał opinie prac ośrodków badawczo-projektowych oraz brał udział w opracowywaniu orzeczeń w charakterze rzeczoznawcy. Poza wymienionymi pracami uczestniczył także w działalności Grup Roboczych: CEN, RILEM, CICIND, Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, komisjach normalizacyjnych, PKN, komitetach PZITB, radach naukowych oraz szeregu kolegiach naukowo-technicznych.

Dotychczas wykonał ponad 600 prac naukowo-projektowych (ekspertyz) istniejących obiektów budowlanych w zakresie budownictwa ogólnego, przemysłowego i specjalnego w konstrukcji, z betonu zbrojonego i sprężonego oraz konstrukcji skomplikowanych i pionierskich z uwzględnieniem dynamiki budowlanej.

W 1996 objął stanowisko przewodniczącego Komisji ds. Stopni i Awansów Naukowych w ITB, a od 2008 do 2011 roku pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Rady Naukowej ITB –

obecnie jest jej przewodniczącym. W PZITB profesor działa od 1970 r., będąc przewodniczącym Koła w ITB, wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału Warszawskiego, sekretarzem generalnym, członkiem zarządu głównego oraz przewodniczącym kilku komitetów. Od lat jest także przewodniczącym Komitetu Rzeczoznawstwa Budowlanego. Od 1988 r. jest członkiem Rady Programowej „Przeglądu Budowlanego”, a w kadencji 2012–2016 wiceprzewodniczącym. Uczestniczy w pracach komitetów redakcyjnych. Jest naczelnym redaktorem serii wydawniczej „Instrukcje, Wytyczne, Poradniki” ITB. Jest również członkiem Rady Programowej wydawnictw ITB, członkiem rad programowych krajowych wydawnictw budowlanych oraz przewodniczącym Rady Programowej Buildera.

Był i jest organizatorem, współorganizatorem i przewodniczącym komitetów naukowych lub członkiem takich komitetów wielu konferencji naukowo-technicznych PZITB. Między innymi był współorganizatorem pierwszych konferencji naukowo-technicznych w Szczecinie pt. „Badanie przyczyn i zapobieganie awariom budowlanych”, zamienionej w latach 90. na Konferencję „Awarie budowlane” w Międzyzdrojach, a także nieprzerwanie od 1990 r. jest współorganizatorem i kierownikiem naukowym Konferencji „Ekologia a budownictwo” w Bielsku-Białej oraz Konferencji „Warsztat Pracy Rzeczoznawcy Budowlanego” w Cedzynie, gdzie jest przewodniczącym.

Działa w organizacjach naukowych i stowarzyszeniach, jako członek Sekcji Konstrukcji Betonowych oraz Sekcji Materiałów Budowlanych i Fizyki Budowli Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Ponadto był członkiem Komisji Kwalifikacyjnej Mazowieckiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Za swe tak liczne osiągnięcia otrzymał szereg odznaczeń i wyróżnień, m.in.: Krzyże: Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Nagrody I, II i III stopnia Ministrów za wybitne osiągnięcia twórcze, prestiżową Nagrodę im. W. Żeńcykowskiego PZITB, Członek Honorowy PZITB, nagrody za najlepsze prace naukowe w ITB, nagrody PZITB, NOT itp., nagrody za najlepsze artykuły i referaty.

Wiktor Piwkowski w Radzie Naukowej ITB

Inauguracyjne posiedzenie Rady Naukowej kadencji 2015–2019 odbyło się 19 listopada 2015 r., podczas którego członkiem Rady Naukowej ITB został mianowany Wiktor Piwkowski sekretarz generalny Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

Zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych Rada Naukowa ITB jest organem stanowiącym, inicjującym, opiniodawczym i doradczym Instytutu w zakresie jego działalności statutowej oraz w sprawach rozwoju kadry naukowej i badawczo-technicznej. Zgodnie z posiadanymi przez ITB od 1967 r. uprawnieniami Rada Naukowa przeprowadza przewody doktorskie i nadaje stopień naukowy doktora nauk technicznych w za-

kresie budownictwa. Rada Naukowa nadała stu dwóm osobom stopień naukowy doktora, w tym sześćdziesięciu pięciu pracownikom ITB.

Uwzględniając wymagania ustawy oraz Statutu Instytutu, Rada Naukowa ITB składa się z 40 osób, w tym 26 osób (65%) stanowią pracownicy naukowcy i badawczo-techniczni ITB oraz 14 osób (35%) spoza Instytutu, powoływanych przez ministra nadzorującego.

